

Vladislav Vencko (2. 1. 1936)

Narozen v Hradci Králové. Rodiče jej vedli k lásce a ochraně přírody. Otec jezdil po montážích, měli se dobře, jako dítě měl spoustu hraček, knížek. Jeho dětství zasáhla druhá světová válka. Rodiče během války měnili ložní prádlo a další věci z domácnosti za jídlo. Otec byl rybář a od pěti let ho bral s sebou na ryby.

V roce 1942 začal chodit do školy. 1947 první ročník gymnázia, 1948 byla komunisty gymnázia zrušena a všichni museli do jednotných škol. Po dokončení deváté třídy chtěl Vladislav na lesnickou školu, to mu však nevyšlo, tak šel na školu vojenskou.

Atletice se věnoval od 12 do 16 let, jako mladší dorostenec, získal titul Mistr republiky, trénoval ho Otakar Jandera – legenda československé atletiky. V šestnácti letech se zamiloval do koní a získal třetí místo na MR dorostu ve skoku. Protože byl v armádním klubu a vyšší šarže lepší kůň, takže když vytrénoval dobrého koně, dostal ho někdo jiný a tak s tím nakonec skončil. Koně však miluje stále.

Měl vždy rád mapy a šla mu chemie. Absolvoval vojenskou školu. Původně měla být vojenská škola čtyřletá s maturitou, ale v průběhu studií to zkrátili na 3 roky, v 18 letech se tak stal vojákem z povolání. Vojenskou školu měl rád hlavně kvůli jezdeckví, trénování, závody a tím pádem i větší volnost.

Naučil se tam i tiskařinu. Jako voják z povolání působil čtyři roky, pak odešel do civilu, šel pracovat do tiskárny, kde tiskl hudebniny.

Okupace 1968 – prožil v Praze jako zaměstnanec tiskárny Státní nakladatelství dětské knihy. V práci tiskli letáky, že se zatýkají představitelé země, letáky rozdával lidem, při rozdávání ho zastavil příslušník SNB a řekl mu, ať mu dá polovinu, že mu je pomůže rozdat.

Komunismus - Ze začátku tomu fandil a naletěl.. v roce 1964 vstupuje do strany a když pozná co je to za 'žumpu' tak ze strany vystupuje, což mělo pro něj i jeho ženu vážné následky.. vyhazov z práce, pět let v zemědělství, nejtěžší práce, nejprve u Slaného a poté v Písku.

V roce 1978 se jim podařilo získat práci v Zahradách u Rumburku v tiskárně. Manželka jako nákupčí a on vedoucí skladu, on jako mistr. Během své práce v tiskárně vymyslel několik zlepšovacích návrhů, které byly uvedeny do praxe.

1989 - Byl rozhodnutý, že až se mu vyučí syn, tak půjde do disentu. Což díky převratu nestihl. Aktivně se zapojil do OF. V Rumburku řečnil na shromáždění OF.

Miluje vaření, vymýšlí recepty. Jeho život je příroda – koně, rybářství, myslivectví. Před pěti lety absolvoval lektorský kurz Enviromentální výchovy mládeže a pracuje s dětmi v oblasti přírody, spolupracuje s Národním parkem České Švýcarsko, jezdí po školách i školkách.

Napsal knihu Poznáváme naše ryby a jeho druhá kniha o rybách zatím není vydaná.

Stará se o domácnost a svou třetí manželku Emílii Venckovou, která je nemocná.

Životní motto: ZA NOCI NEJTEMNĚJŠÍ NA SLUNCE PAMATUJ (Livius)